

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

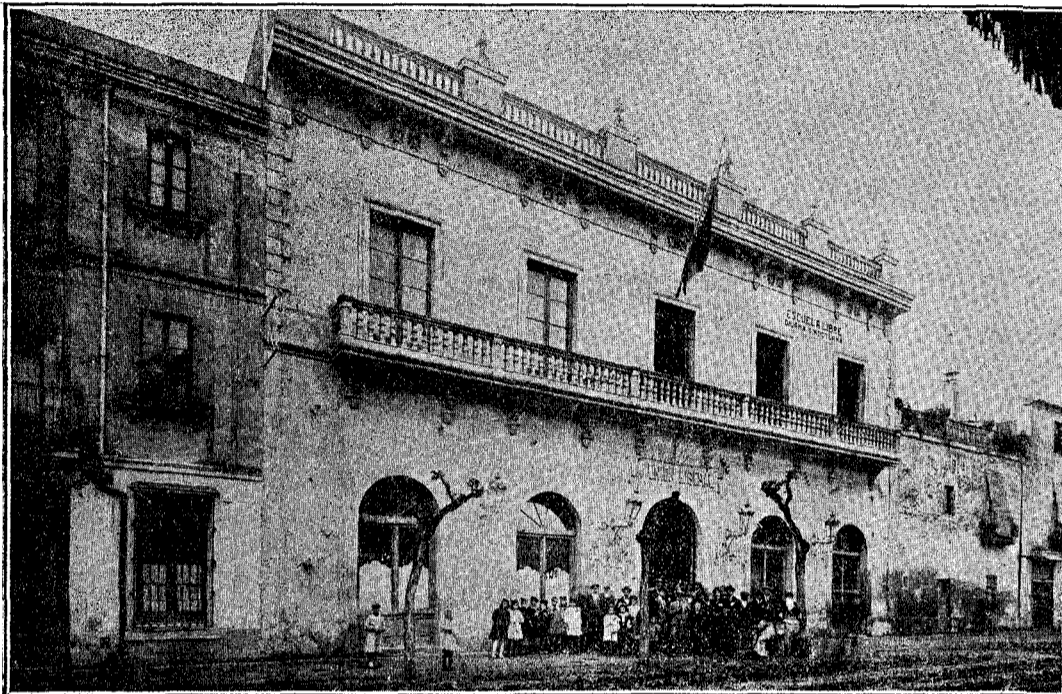
Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

LA UNIÓN LLIBERAL

El perquè de la seva fundació

Per allà els anys 86 i 87 del passat segle, els partits polítics avançats de la vila, estaven completament desfets i disseminats en petits grups i grupets; i això fou causa que el Centre Catòlic, de fundació recent, s'ensenyorís de les conciències d'una bona part dels minsos granollerins, de tal manera, que dictava lleis a son albir, per l'abjecció d'uns i la passivitat dels altres.

Aquest estat de coses es va anar agreujant de tal manera, que l'industrial que no era d'aquell Centre, no venia, ni treballava, produint això un sord malestar, que va esclatar sorollosament el dia en que, ja el got ple, va venir la gota d'aigua a fer-lo rebassar.

La gota d'aigua va ésser lo següent:

Pel març de 1887, una orquestra de la vila va ésser contractada per a pendre part en les funcions religioses que havien de celebrar-se per Sant Francesc; i després de feta la contracta, la mateixa orquestra va ésser

llogada per a anar a l'estació a rebre a en Cabarró, propagandista de les escoles laiques molt cèlebre en aquell temps.

Com és molt natural, aquells músics van anar a guanyar honoradament, amb el seu art, el pa que podien portar a la família; més, als dos o tres dies, els del Centre van anar a desllogar a l'orquestra de referència, pel delicte d'haver pres part, cobrant-ho com un treballador qualsevol, en aquella manifestació de propaganda política.

Al fer-se públic, el dia següent, aital atentat contra la llibertat del treball, va ésser tanta la indignació que va causar, en el Casino de Granollers, que allí mateix, de moment, aquella orquestra, va ésser contractada pel mateix preu que havia de guanyar el dia de Sant Francesc, a l'objecte de fer una manifestació per a demanar a les autoritats protecció per a la llibertat del treball i naturalment, de protesta contra el poder absorbent del Centre Catòlic.

Va ésser tant el rebombori que

es va armar aquella tarde, que a la mateixa nit ja es celebrava a càn Sala una nombrosíssima reunió, convocada per una comissió interina, en la que, per unanimitat, i en mig d'un entusiasme indescriptible, es prenen els acords següents:

Anar en manifestació, la vetlla del dia proper, de Sant Francesc, a demanar a les autoritats el respecte a la llibertat del treball.

Contrarrestar, per tots els medis possibles, l'influència del Centre Catòlic en les conciències dels granollerins.

I contractar a les tres orquestres que allavors hi havia a la vila per a la manifestació projectada.

La nombrosa concurrència que omplia per complet el local de càn Sala (avui la Cambra Agrícola) va subratllar els acords precedents amb grans visques a la llibertat.

La vetlla de Sant Francesc d'aquell any, que serà memorable en els anys de la vila, va veure's com més de 600 granollerins, homes tots, a la rogenca claror de les atxes, acompanyats per les notes vibrants de les tres orquestres, recorrien els nostres carrers fent via a la Casa Municipal, en demanda de protecció a cosa tant sagrada per a l'home, com és el dret a viure sens la por de que hi hagi qui pugui robar-li o regatejar-li el pa de cada dia.

A la Casa de la Vila, l'Alcalde, que ho era en Jaume Gual, avui encare ple de vida, junt amb alguns companys de Consistori, ens va rebre i ens va atendre, dient que estava en absolut identificat amb nosaltres i autoritzant a l'autor d'aquestes ratlles, com a president que era de la comissió organitzadora d'aquell acte a que així ho expliqués al públic que omplia la plaça gran.

Al donar compte de les paraules de l'Alcalde, que eren també les dels